

BIRTALAN FERENC

Aztán ha

lehet tanulni múlt időt lehet
ha annyi évig mondod annyiszor
a végén elhiszed
csípőből rántod könnyedén lazán
nincs hördülés nincs szisszenet
pillád megrezeg talán

aztán ha újabb este jön
érzed még sincsen rendben így
eddig dal volt
a hintalánc visít
akár egy requiem
próbálsz újjal elkopogni
nincs ütem
mi visszahozni képes

a hiány csontig ég
por és hamu
mennyre utálok az egészet
cifra színekkel gyászol
kupacnyi földön
pár virágkoszorú

Záróra

költőként figyelve
pakolnak a temető előtti virágárusok
– *a vendéglőből néztem* –
mindenképpen valami fennkölt
szép gondolattal akartam beszállni a versbe
amikor zárták a vaskapukat

– *neked ott kellett maradnod* –
hiába a leküldött alkoholmennyiség
üres volt bennem minden
– *tudod bizonyos vélemények régóta nem érdekelnek* –
beszálltam az autóba
s egyre azt hajtogattam
– *mert a hol-az-igazság eszembe sem jutott* –
bassza meg a kurva isten

